est altissimus creator omn̄/omnipotēs/rex potens ⁊ metuēdus nimis. Utile aūt est timere eū: Unde subdit: a Initiū sapientię timor dñi. Idem habet Eccl.j.b. Et Prouer.j.a. Principiū sapię timor dñi. Et videt q̄ nō timor: sz fides sit initiū sapię: qz ipsa ē p̄ma ꝓtus. Sol. Dicūt q̄dā q̄ i via generatiōis est fides p̄ma: qz alias generat: timor aūt p̄ma ē in via purificatiōis: qz purificato intellectu a reliquijs pctis/ꝑ videt deū. Alij dicūt q̄ in eis q̄ peccauerunt de infidelitate ad fidē/p̄ma est fides: in eis aūt q̄ de peccato mortali ad gr̄az supposita fide iformi/timor ē p̄ma. Ipse etiā timor p̄cedit opa fidei: ꝓm q̄d dr Act. ix.a. q̄ paul⁹ tremēs ac stupēs dixit: Dñe q̄d me vis facere? Et ꝓm h possum⁹ dicere/q̄ sapia dr hic fides opans p dilectionē. Credēs enim ñ dr sapiēs: nisi ꝓm q̄d credit/opet. Unde Matth.vij.d. Qui audit ꝟba mea hęc ⁊ nō facit ea: similis ē viro stulto ⁊c. Eccl.j.b. Dilectio dei honorabilis sapia. Job.xiiij.c. Qui hz māda/ta mea ⁊ seruat ea: ille est q̄ diligit me. Unde bñ sequit: b Intellect⁹ bon⁹ oib⁹ facientib⁹ eū. s. intellect⁹ fidei vtilis ē illis q̄ opant p dilectionē. Unde ecōtrario dicit Jacob.ij.d. Fides sine opib⁹ ociosa ē. Et ibidē. Fides sine opib⁹ mortua ē. Sz qz h oia a deo habent/laude ē dign⁹: Unde seqt: c Laudatio ei⁹ manet i sęculū sęculi: qz h incipit/⁊ in futuro p̄sūmat. Hic laudam⁹ eū/qz nos libat: in futuro qz coronat. Bti enim q̄ habitāt i domo tua dñe: i sęcla sęcloꝝ laudabūt te. Psalmus iste pioda ē/a laude incipiēs/i ⁊ laudē terminat.

Res Schin Tau Al. Haus

a Initiū sapię timor dñi. b Intellect⁹ bon⁹ oib⁹ facientib⁹ eū: c Laudatio ei⁹ manet in sęculum

Psā.83.

Moraliter * Ergo cū sctm̄ nomē habeam⁹/decet vt sctē viuam⁹: ne nomē dñi i vanū accipiam⁹. Hec solū decēt: imo ⁊ facile ē: qz dę monet timēt illō nomē: Unde ñ audēt accedere ad eos q̄ rē vt nomē dñi digne fuāt ⁊ st ꝓ̄ i christiani. Unde i Psā. Scuto circūdabit te ꝓ̄tas ei⁹: nō timeb a timore nocturno: A sagitta ⁊c. Hoc ē q̄ cū dixisset/sctm̄: addidit/et terribile nomē ei⁹. Sz qz multi nō st mō veri christiani: ꝓ̄ pōt dici illud Ro.ij. d. Nomē dei p vos blasphemat iter gētes. Ut aūt a pctō cauere possim⁹: ⁊ nomē dñi sctm̄ i nob custodire/necessari⁹ est timor: de q̄ addit: a Initiū sapię timor dñi. Et possumus dicere/q̄ sapia nō dic h actū vt habitū: ꝑ discrete factū: Scōm q̄d dr cōiter: Iste fecit magnā sapiaz: q̄n aliq̄d magnū discrete fec. Sic timor ē p̄ncipiū ei⁹: qz timor fac declinare a malo: q̄d est principiū faciēdi factū bonū. Eccl.j.c. Timor dñi expellit pctm̄. Facit etiā timor hoiez eē sollicitū de bono. Eccl.xv.a. Qui timet deū faciet bona. Et sciendū q̄ est:

Timor
- Hūdan⁹/de pecunia. Lucl.xij.d. Molite timere pusillus grex ⁊c.
- Human⁹/de vita. (Hęc oia adijcient vobis.
- Matth.x.c. Molite timere eos q̄ occidūt corpus.
- Seruilis/de gehēna. j. Job.iiij.d. Perfecta charitas fo/ras mittit timorē.
- Initialis/ptim de deo/ptim de gehē/
- Filial/de offēsa. (na. Eccl.j.c. Timor dñi expellit pctm̄.
- Psā. Timor dñi sctūs pmanet in sęculum sęcli.

Psā.18.

Sūt aūt multi q̄ se putāt esse sapientes/qz sūt intelligētes: licet nō habeāt vitā bonā: Propt q̄d bñ subdit: b Intellect⁹ bon⁹/supple est/oib⁹ facientib⁹ eū. i. q̄ faciūt ea q̄ faciēda esse intelligūt. Mā nō faciētib⁹/intellect⁹ mal⁹ ē ⁊ nociu⁹: qz dicit Jacob.iiij.d. Scienti bonū ⁊ nō faciēti/pctm̄ est illi. Lucl. xij.f. Seru⁹ sciēs volūtatē dñi sui ⁊ nō faciēs: vapulabit multis. c Laudatio ei⁹/q̄ facit intellectū: manet i sęculū sęculi: Sz laudatio intelligēt ⁊ nō faciēt/trāsit i isto sęclo: qz laus ipioꝝ breuis: sed laus iusti ięternū durabit. Dñs enim ici piet eū laudare qñ dicet illud Matth.xxv.c. Esuriui ⁊ dedistis mihi māducare ⁊c. Prouerb. vltl.d. Date illi de fructu manuū suaꝝ: ⁊ laudēt eū i portl opera ei⁹. Et. j. Corl. iiij.a. Tūc laus erit vnicuiq̄ a deo. c Laudatio ei⁹/q̄ laudabit deū: manet i sęculū sęcli. Psā. Bti q̄ habitāt i domo tua dñe: i sęcla sęcloꝝ laudabūt te. Aug⁹ de ciuitate dei i fi. Videbim⁹ ⁊ videbim⁹: videbim⁹ ⁊ amabimus: amabimus ⁊ laudabimus: hic finis sine fine ⁊c.

Job.20.a.

Psā.85.

Beatus vir ⁊c. Expositio Psalmi. CXI.

Titul⁹. Alleluia reuersionis aggei et zacharię. CXI.

Beatus vir q̄ timet dñm:

Alleluia reuersiōis aggei ⁊ zacharię. CXI. Beat⁹ vir q̄ timet dñm: secū. Alleluia reuersiōis aggei ⁊ zacharię. CXI. Beat⁹ vir q̄ timet dñm: tionē noīm ꝓpēdi pt. Aggeus enim interpt̄at mōtan⁹: zacharias/festiu⁹ vel hilar. Est ḡ sensus tituli. Alleluia. i. laus: reuersiōis. i. p reuersiōē: aggei. i. ꝓpli mōtani q̄ est in eminētia virtutū/destructa captiuitate babylonis p pęnitentiā: et zacharię. i. ꝓpli festiui ⁊ hilaris/de bonis sibi a deo collatis. Et quia ista reuersio ad pęnitentiā incipit p timorē: a timore incipit/dicēs: Beatus vir qui timet dñm. Intētiōe aūt monet ad laudē dei. Modus. Tripertitus est psalmus. Primo breuiter tangit bona timentiū deū. Secūdo eadē latius exequit de aduentu christi p quē illa suscipiūt/pręmittēs: ibi: Exortū est. Tertio mala impijs asserit euentura: ibi: Peccator videbit ⁊c. Et hz tm̄ p̄ncipiū secundę partis allegorice de christo legat: tū totū possumus legere allegorice: vt de christo dicatur: d Beatus vir. s. christus: De quo Hiere. xxxj.d. Fęmina circūdabit virū. e Qui timet dñm: sic de ipso dicit

Aleph Beth

Partitio psalmi

Allegorice

Moraliter: d Btūs vir q̄ timet dñm. Idē Prouer. xxviij.c. Btūs hō q̄ sp ē pauidus. Sz quō btūs est q̄ timet: cū timor pęnā habeat: vt dr. j. Job. iiij.d. Timor pęnā hz. Sol. Triplex ē btitudo. Pria ē itrātiū: de q̄ h: et Ro.iiij.a. Sic et dauid dicit btitudinē hois cui de⁹ accepto fert iusticiā sine opib⁹. Scda btitudo ē certātiū: Et hęc hz octo ptes: De q̄b⁹ Matth.v.a. Bti pauperes spū ⁊c. In q̄b⁹ pugiles in certamie spūalis armant. Prima ps. s. pauptas: q̄ tōdit pugilē. i. abijcit vl subijcit tpalia: q̄ p capillos signt. Hiere. vij.f. Tōde capillū tuū ⁊ pijce. Scda ē māsuetudo: hęc vngit pugilē. Tertia est luct⁹: q̄ lauat pugilē. Quarta est esuries iusticię: hęc restrigit pugilē. De his trib⁹ dr Matth.vj.c. Tu aūt cū ieiunas vnge caput tuū: ⁊ faciē tuā laua. Quita ē miscōia: q̄ facit pauperes amicos suos/vt iuuēt eū. Lucl.xvj.c. Facite vob amicos de māmona iniq̄tatis. Sexta est mūdicia cordis: q̄ ꝓscientiā serenat ⁊ securat ō victoria. Prouer.xv.b. Secura mēs q̄si iuge ꝓuiuiū. ij. Corl.j.c. Glia nra hęc est/testimoniū ꝓscientię nrę. Septima est pax cū deo ⁊ hoibus. Ro. xij.d. Cū oibus hoib⁹ pacē habētes. Octaua est patiētia: q̄ sustinet ictus. Ro.v.a. Tribulatio patientiā operat: patiētia ꝟo spē: spes aūt nō ꝓfundit. Tertia est puenientiū: De q̄ dicit Boecius: Beatitudo est status omniū bonoꝝ/collectione pfectus. Sed quare dicit: Btūs vir: et nō dicit/beata mulier? Sol. Epb.v.e. Uir est caput mulieris. Ergo q̄d de ipso dicit/de ipsa intelligit. Uir etiā nō notat hic tm̄ sexum: sed plura alia. Unde versus. Uir notat ętatē/sponsum/sexū/p/bitatē. De ętate/Epb.iiij.c. Donec occurramus oēs in virū pfectū. De sponso/Job.iiij.c. Quinq̄ enim viros habuisti: et nūc quē habes nō est tuus vir. De sexu/Leuitl.xiij.f. Uir sive mulier in cui⁹ cute cādor apparuerit. De pbitate/Job.j.a. Uir erat i terra hus ⁊c. Et Pbus dic: Uir ē q̄ contra fortunę biformes insult⁹ vniformi ꝓstātia militat p̄munit⁹. e Qui timet dñm: nō hominē. Esa.lj.c. Molite timere opprobriū hominū: ⁊ blasphemias eoꝝ ne metuatis. Prouerb. xxix.d. Qui timet hoiem/cito corruet. Eccl.xxxiiij.c. Qui timet deum/nihil trepidabit. Quare nō dicit: btūs q̄ diligit: vel/qui credit: vl/qui sperat? Sol. Ista sūt ad bonū assequndū: timor vero est ad malū fugiendum. Et si timor facit beatum: multo magis illa: Unde per minus intelligitur maius. Prouerb. xiiij.d. Timor domini fons vitę: vt declinet a ruina mortis. Eccl.xxvij.a. Si nō in timore dñi te tenueris instanter/cito subuertet dom⁹ tua. De timore autē venitur ad dilectionē: et de declinatione mali/ad executionem boni: Unde addit:

Moraliter

Tripler beatitudo

* In mandatis ei⁹

de ipso dī Esa.xj. a In mādatl ei volet.i. iplebitvo
lūtarie qō ei mādauit dīs ō redēptiōe nra: qz Phil.ij.a. Fa
ctus ē obediēs vsqz ad mortē: qz mortē crucis/qō fuit genus
mortis vilissimū: Uñ addit: b Nimis: vt notet excess: de
q dic Threñ.iij.c. Recordare pauptatis z trāsgressiōis meę.
Sz qz vt ōz Joh.xij.

Vl. tropice Gimel Daleth

d. si gnū frumēti cadēs
ī terrā mortuū fuerit:
multū fructū affert: tō
bñ de fructu z semine
ei addit: c Potēs

a in mādatis ei volet nimis.
b Pōtēs ī terra erit semē ei:
c generātio rectorū bñdicēt.

in terra erit semē ei. Tūc ōz semē potēs in terra: qñ ibi
bene fructificat z multiplicat: Sic semē christi.i. fideles/po
tēs fuit. Uñ qō sit ē semē/subdit: d Generatio rectorū.
Recti corde/geniti ifantes christi p fidē: e Bñdicet: nō
tm a deo: s z ab hoib. Uñ de bñdictiōe hoim z multiplica/
tiōe ista habet/Actl.ij.g. vbi ōz/q fideles habebāt grāz ad
oēm plebē. Et subiūgit: Dñs aūt augebat q̄ salui fiebāt q̄ti/
die ī idipsū. Ul sic: c Potēs ī tra erit semē ei. s. apli:
De q̄ Esa.j.c. Nisi dīs reliquisset nob semē ꝛc. Qui apli fue
rūt ita potētes ī terra: q nō solū trena eis esset subdita: s etiā
cęlestia. In terra em positi/habebāt claues regni cęlorū: vt
qdcūqz soluerēt sup terrā/esset solutū z ī cęlis: sic dictū ē pe/
tro/Matth.xvj.c. Et oib apls Joh.xx.e. Uel/semen.i.
xbū dei: qō potēs fuit: qz multos puertit. Qō em ōz de ipso
Matth.vij.d. erat docēs sic potestatē habēs: intelligit nō
de doctria tm quā ī ppria psona docuit: s z de illa quā p apo
stolos docuit. De cui potestate ōz Lucē.xxj.c. Dabo vob
os z sapiētiā: cui nō poterūt resistere oēs aduersarij. Et Actl.
vj.c. Nō poterāt resistere sapię z spiritui q̄ loqbat. d Ge
neratio rectorū.i. illi qs apli recti gignēt p euāgeliū ī fide:
sic dic aplus.j. Corl.iiij.d. Nā p euāgeliū ego vos genui.
e Bñdicet: sic dic dīs Joh.xx.g. Quia vidisti me tho/
ma credidisti: bti q̄ ñ viderūt z crediderūt. Ul/ e Bñdicet
.i. bona datiōe ditabit.s. grā. Et ye: qz/ f Glia z diuitię
ī domo ei. i. ecclia: Uñ bñ pñt ditari/q ō eadē domo se
faciūt p fidē. Et q̄ glia z q̄ diuitię st ī hac domo: Glia tribu
lationū: z diuitię virtutū. De gloria/Gal.vlt.d. Mihi absit
gliari nisi ī cruce dñi nri iesu christi. ij. Corl.xij.c. Libēt glo
riabor ī infirmitatib meis. De diuitiis/Jacob.ij.a. Nōne de
elegit paupes ī ē mūdo: diuites aūt ī fide z heredes reg
ni: qō reprōmisit de diligētib se: Ut aūt in ecclia poneret
christ istā glriaz z istas diuitias: fact ē vilis z paup: Sic dic
aplus Eph.v.e. Christ dilexit ecclriaz: z tradidit semetipsū
p ea. s. ad mortē crucis: vbi fuit xe vilitas z pauptas. Et ad
qd ē fecerit/subdit: Ut exhiberet ipe sibi gliosā ecclriaz/ecce
glia: nō habētē macłaz pcti: neqz rugā hypocrisis/ecce diui/
tię. ij. Corl. viij.b. Scit frēs grāz dñi nri: qz cū esset ꝛc. Et
ī multi sint ī ecclia nūero q̄ hāc glriaz nō q̄rūt/nec has diuiti/
as hūt: tū sp ipa ecclia ē habebit: Uñ subdit: h Justicia
ei/dom: vel/ei/christi. s. iusticia quā fecit nob: i Ma/
net ī sęclm sęculi. De q̄ iusticia. j. Corl.j.d. Qui fact est
nobis a deo sapia z iusticia ꝛc. Ro.iij.d. Justificati grat p
grāz ipsi: p redēptionē q̄ ē ī christo iesu.

Moraliter Pō.1.

* a In mādatl ei volet nimis/vl multū. Sup. In
lege dñi volūtas ei. Eccj.xxviij.a. Virtutū z mors īminēt
ī mādat dei. Et bñ dic/volet: qz vbi nō pōt hō pl facere/
sufficit bona volūtas. Ro.iij.a. Et q̄ nō opat/ crediti aūt ī
eū q̄ iustificat ipiū: reputat fides ei ad iusticiā. Lucē.ij.b.
Pax hoib bonę voluntatis. Greg sup Matth.iiij. Bona
volūtas ē/aduersa alteri vt nra sustinere: ō pspitate primi
vt de nro pfectu gratulari: dāna alior nra credere: lucra ali
orū nra reputare. Et bñ dic: Volet nimis: qz pl debem
velle q̄z possum facere. Et talis viri. s. timētis et volētis/ c
Potēs ī tra erit semē ei: Quia Prouer.xiiij.c. In ti/
more dñi fiducia fortitudinis: z filijs eius erit spes. Per/se/
mē/pñt itellīgi bona opa: vl filij spūales. Et de vtroqz pōt
legi: Opa em bona dicūt semē: qz sic semē pijcit ī tra z ex/
pectat fruct ī āno futuro: Sic viri scti opa bona z seipsos ē
abijciūt p humilitatē: z sic potēs fit semē suū ī terra: qz ger/
minat z multiplicat: z tādē fructū cētuplū recipiet: Uñ addit:

d Generatio rectorū.i. bona opa eor: e Bñdicę/
tur.i. bona datiōe ditabit z remunerabit: qñ dicet eis dīs:
Esuriui z dedist mihi māducare ꝛc. Uenite bñdicti patris Matth.25.c.
mei/pcipite regnū ꝛc. Hęc est benedictio z bona datio. Filij
aūt spirituales.i. imitatores bonor/semen sūt iustor. Pro/
uer.xx.b. Justus qui ambulat in simplici/ Ide
tate sua/beatos post Uau
filios derelinqt. Su/ Saen
pra. Semen abraam Heth
serui eius ꝛc. Hoc se/ Pō.104.
mē est potēs ī terra: z necessaria est ei duplex potētia siue for
titudo: Quia em istud semē ē ī terra vt ī exilio: necessaria ē ei
potētia q̄ erigat z tēdat ad supnā patriā. Sed cū ad ē nitit:
aduersari ecōtra nitit ipedire: vñ ei necessaria est potētia q̄
possit aduersariū supare. Hāc duplicē fortitudinē siue potē/
tiā dicebat caleph se hre z seruare/Josue.xiiij.c. dicēs: Illi
ī me tpis fortitudo vsqz hodie pseuerat: tā ad bellandū q̄z ad
gradiēdū. Sz qz ē nō pōt hō a se hre: bñ addit de grā: d
Generatio rectorū: idē ē qō semē: e Bñdicet/bñdicti
one grę. Ps. Sup ppl̄m tuū bñdictio tua. Prouer.x.c. Bñ/ Pō.3.
dictio dñi diuites fac. Uñ bñ sequit: f Glia z diuitię in
domo ei. s. timētis deū: z q̄ hz bñdictionē grę. Hoc est qō
ōz Job.j.b. Nūqd iob frustra timet deū: Nōne tu vallasti
eū z domū ei/vniuersāqz substātiā ei p circūitū: Opibus
manuū ei bñdixisti: z possessio ei creuit ī tra. Hoc ē qō dic:
Glia z diuitię ī domo ei: hoc est ī psciētia. In psciētia
em iusti ē glia: De q̄. ij. Corl.j.c. Glia nra hęc ē / testimo/
niū psciētię nrę. Et Prouer.xix.b. Glia ei iniq̄ ptergredi.
g Et diuitię: qz ibi est deus: licet sit paup ī tpalib. Hie/
ronym: Paup ī cella: diues ī psciētia. Et cū deo sūt diuitię
virtutū: qz vt dicit Sap. vij.b. Venerūt mihi oīa bona pa/
rit cū illa. Prouer.xxj.c. Thesaur desiderabilis: z oleū in
habitaculo iusti. Thesaur desiderabilis/ē christ: ī q̄ st oēs
thesauri sapię z scię dei abscōditi: vt dicit Col.ij.a. In quē
angeli desiderāt pspicere: vt dicit.j. Pet.j.c. Cū ē thesau/
ro desiderabili est oleū grę: qō sumūt prudētes xgines ī va
sis suis: Matth.xxv.a. Sz nō sufficit hre diuitias/nisi seruē
tur: Uñ addit: h Justicia ei manet in sęclm sęcli.
Job.xxvij.a. Justiciā meā quā cępi tenere/nō deserā.
k Exortū ē ꝛc. Scda ps: vbi lati exequt bona timētiū de/ Allegorice
um: z pmittit de aduētu christi/a q̄ illa bona sumūt pncipiū
q̄ iā dixit/z illa q̄ dictur est. Uñ dic: Exortū ē ī tenebris
lumē. i. christ sol iusticię (q̄ dic Job.viij.b. Ego sū lux mū
di) ex vtero btē xginis ort ē. Malach.iiij.a. Ob timētib
nomē meū oriet sol iusticię. l In tenebris: ad lrāz: qz de
nocte nat ē christ. Ul/ī tenebris/ifidelitatis. Job.j.a. Lux
ī tenebris lucet. Esa.ix.a. Ppls q̄ ābulabat ī tene. vi. lu. mag.

Christus ē lumē

Quia pāi coęu. Heb.j.a. Qui cū sit splēdor glię ꝛc.
Sap.vij.d. Emanatio q̄dā ē claritatis oīpotētis dei.
Quia est speciosus. Sap.vij.d. Speciosior est sole:
Quia ē diffusiu sine (z sup oēz dispositionē stellarū.
sui diminutione. Eccj.j.b. Effudit illā sup oīa opa
Quia nō inq̄nat ab immūdis. Sap.vij.d. (sua ꝛc.
Quia iuisibilia fec (Attingit vbiqz ppt sui mūdiciā.
visibilia. Job.xv.b. Oīa q̄cūqz audiui a pre meo
Quia delectabil ad videdū. Eccs. (nota feci vob.
xj.c. Dulce lumē: z delectabile est oculis ꝛc.
Quia odiosus est male agētib. Job.iij.c. Qui male
agit odit lucē ꝛc. Et Sap.ij.c. Grauis ē nob ad videdū ꝛc.

Exortū dico/

k Exortū ē ī tenebris lumē. Hoc etiā de christo pt dici Moraliter
moralit. Sciēdū em q̄ triplex ē christi natiuitas. Sic em in
christo tres sbstātias fidei catholica pfitet: diuinitatē: carnē:
z spm: ita tres in christo natiuitates scptura sacra testat. Di
uinā ex pre: carnalē ex mre: spūalē ī mēte. Ex pre nascit de:
ex mre nascit caro: ī mēte nascit spūs. Prima ē eterna: scda
humana: tertia gratuita. De pma dic ps ad filiū illd. s. Uñ Pō.109.
luciferū genui te: Et hęc est nō ī tenebris. De secūda expo/
sitū est allegorice. De tertia nunc exponamus: k Exor/
tum est lumen. i. christus: l In tenebris. i. in corde
* pus tenebroso

Exortũ/dico/ a Rectis/corde.i.ad vtilitatẽ eorũ q̃ cor/
da sua direxerũt ad deũ p fidẽ.Cañ.j.b.Recti diligũt te.Et
qd̃ est illud lumẽ/subdit: b Misericors et miserator
et iust⁹. Et ī his ꝓbis notat duas causas īcarnatiõis. Una
quãtũ ad hoies.s.miscõiaz dei: Alia quãtũ ad aduersariũ.s.
iusticiã.q.d.oportuit
christũ īcarnari: vt ō
Ar.†corde sua miscõia subueni/
ret humano generi:
Ar.†dñs.Sua/ qz ipe ē/misericors/
uis vir
in sua natura: c Et
Teth miserator/ī ope.Et
Joth miserictordiã quã mi/
Ar.†disponet sericors habebat/nob miserator exhibuit:qñ p nobis carnẽ
sumere voluit: vt nr̃as tenebras gr̃a suę visitatiõis illustra/
ret. Uñ Luc.j.g. Per viscera miscõię dei nr̃i:in qb⁹ visita
uit nos oriẽs ex alto:illuminare his q̃ in tenebris ꝛc̃. Potu/
isset aũt si voluisset alit libasse hoiez:ꝗ diabol⁹ cõqueri pos/
set:nisi hõ p hoie satisfecisset/q̃ iniuste ablatus esset ei: Uñ
alia cã fuit dei iusticia vt ipse īcarnaret. Propt̃ h̄ addit: d
Et iust⁹. Licet eñ misericordit hoī subueniret:nihilomin⁹
tñ eũ a diabolo iuste liberauit. e Jocũd⁹ hõ.i.de⁹ fact⁹
hõ/iocũd⁹ ē hoib⁹: Magna eñ iocũditas est hoib⁹ videre
deũ ꝓsortẽ suę naturę. Uñ Baruch.iiij.g.Circũspice hieru
salẽ ad orientẽ.i. ad christũ nascẽtẽ(Zach.vj.d.Oriẽs no/
mẽ ei⁹)ꝛ vide iocũditatẽ a deo tibi veniẽtẽ. Iste aũt hõ duo
bona facit: De qb⁹ subdit: f Qui miserett ꝛ cõmodat.
Miseri⁹ est dñs:qñ p miscõiaz liberauit hoiez de manu dia
boli. Cõmodauit aũt:qñ spñsctñ dedit discipul. Et h̄ fac q̃/
tidie: f Misereꝫ/pctã ꝓdonãdo: g Cõmodat/grãz cõ
ferẽdo. Mutuare eñ ē cõmittere alij ī spe recipiẽdi: Et dñs
dat talẽtũ suũ hoi: vt tandẽ recipiat cũ fęnore mltoꝝ bonoꝝ
operũ. Hic est eñ hõ q̃ pegre ꝓficiscẽs/vocauit seruos su/
os/ꝛ tradidit illis bona sua:ꝛ vni dedit quinq̃ talenta/ꝛ alij
duo ꝛc̃. Matth.xxv.b. Et Luc.xix.b .dixit eis: Negocia/
mini dũ venio. Et ne q̃s negligẽs fieret:subiũgit: h Dis/
ponit/idẽ dñs: i Sermones suos/quos dictur⁹ est:
k In iudicio:qñ veniet rõnẽ ponere cũ seruis suis:qñ di
cet bonis/Matth.xxv.b.Euge serue bone ꝛ fidelis:qz ī pau
ca fuisti fidelis. Et malis:Serue male ꝛ piger ꝛc̃. Et p⁹ ad/
dit: Inutilẽ seruũ eijcite ī tenebras exteriores. Ne aũt aliq̃s
putet q̃ tũc posset eũ flectere p̃ce vel p̃cio/addit: l Quia
i ęternũ nõ cõmouebit.q.d.ꝗe ī iudicio qd̃ ita districte
faciet iudex/q̃ nõ cõmouebit.i.ñ flectet tũc a sñia iusta:
nec/in ęternũ/a sentẽtię executiõe. Prouerb.vj.d.Zelus
ꝛ furor viri nõ parcet ī die vindictę:nec acq̃escet cuiusq̃ p̃ci
bus:nec suscipiet p redẽptiõe dona plurima. Et sicut nõ po
terit flecti a punitiõe maloꝝ:multo fort⁹ nec a retributione
bonoꝝ: Et iõ sctis/ m In memoria ęterna erit iust⁹.i.
sp habebũt memoriã dẽ iusticia ei⁹ꝛ ī pñti ꝛ ī futuro. In p̃/
senti vt timeãt simul ꝛ sperẽt: In futuro vt grãs agãt/ꝛ lau/
Ps.70. dẽt ei⁹ iusticiã. Uñ in Ps. Dñe memorabor iusticię tuę so/
lius. Ipse aũt q̃ sic iuste iudicatur⁹ est/ꝗ̃us tñ iniuste iudica/
tus est:qd̃ tñ patienꝫ sustinuit: Uñ subdit: n Ab auditi/
one mala.i.qñ audiuit se iudicari male ad mortẽ: o Nõ
timebit. Tũc eñ nõ timuit:sciebat eñ q̃ p h̄ veniret ad iu
Ps.9. diciariã potestatẽ. Uñ.s.in Ps. Parauit ī iudicio thronũ
suũ. Glo.i.iudiciariã potestatẽ/qñ iudicat⁹ est. Per patiẽtiã
eñ cęlũ acq̃siuit/ꝛ potestatẽ iudicij: Nã qz ī humilitate iudi
cat⁹ ē:ī maiestate iudicabit. Esa.liij.c. De angustia ꝛ de iu/
dicio sblat⁹ ē. Nõ q̃ timuit ab auditiõe sui iudicij:sz cert⁹ ex/
pectauit q̃ veniret tps q̃ ꝛ ipe iudicãtes se iudicaret. Uñ dic̃:

✤ Paratũ cor ei⁹

Moraliter ✱ p̃us tenebroso p pctñ:vbi christ⁹ ꝓcipit̃ p affectũ:nascit̃
p effectũ:nutrit̃ p ꝓfectũ. Uñ añq̃ oriat̃/oportet cor applica
re/ꝛ p posse suo erigere: Uñ dic̃: a Rectl/corde.i.eis q̃ q̃/
tũ ī se ē/cor ad supna erigũt: Et ad h̄ mltũ iuuat ꝗbũ dei qñ
libẽt audit. Propt̃ h̄ dz.ij. Pet.j.d. Habem⁹ firmiorẽ ꝓphi/
cũ sermonẽ cui bñfacit̃ attẽdẽtes q̃si lucernę lucẽti ī loco ca/
liginoso donec dies illucescat ꝛ lucifer oriat̃ ī cordib⁹ vr̄ís. Ec
ce oia dic̃ petr⁹ q̃ h̄ dicũt̃ a ꝓpha/tãgẽs ortũ lumis:ibi: Lu/
cifer oriat̃. Et tenebras loci:ibi: In caliginoso loco. Et erec/
tionẽ cordis:ibi: Attẽdẽtes. Cor naturalit̃ latũ ē sursũ:ꝛ stri
ctũ deorsũ. Hoc ē q̃ simplũ dz eē ad supna:ꝛ strictũ ad infi/
ma tpalia. Sz mltoꝝ corda sũt sbuersa:sic cõqrit̃ Hieremias
de seipo. Threñ.j.g.
Sbuersũ ē cor meũ ī
memetipso. Prouer.
xv.b. Cor stultoꝝ dis/
simile erit. Est autem
duplex rectitudo cor/
dis. Una est ītellect⁹/
apprehẽdere res put
sunt:alia est volũtat⁹.s.exequi iusticiã. Istis orit̃ dñs p gra/
tiã. b Misericors/pęnitẽtib⁹: c Et miserator/pfici
entib⁹: d Et iust⁹/retributor pueniẽtib⁹. Uel sic/ b Mi
sericors/inocẽtib⁹: c Miserator/pęnitẽtib⁹: d Iu
stus/puerse agẽtib⁹. Hiere.xxiij.b. Hoc est nomẽ q̃ voca/
bũt eũ dñs iustus nr̃. Quis aũt cõsequat misericordiã:ꝛ tã/
dẽ p iusticiã gloriã/subdit: e Jocũdus homo.i. deo
placẽs:q̃ misereꝫ ꝛc̃. Al⁹ sic: e Jocũdus/debet esse.i.
hilaris/homo qui misereꝫ/cõdonando/cõpatiendo/sub/
ueniẽdo. g Et cõmodat/pecuniã/auxiliũ/ꝓsiliũ/et sua
omnia ī necessitate mutuãdo: Quia.ij. Cor⁹.ix.b. Hilarẽ da/
torẽ diligit de⁹. f Qui misereꝫ/p̃mo sibi:ꝛ deinde pau
peri. Prouerb.xj.c. Bñfacit aię suę vir misericors. Eccl.
xxx.d. Miserere aię tuę placẽs deo. Nõ aũt sufficit misere/
ri misero tñ in corde cõpatiẽdo:nisi etiã subueniẽdo miseria
releuet: Uñ bñ addit: g Et cõmodat/se ꝛ sua. Deut.
xv.b. Dabis mutuũ q̃ eũ indigere ꝓsperer⁹. Et sequit: Nec
ages quipiã callide in ei⁹ necessitatib⁹ subleuandis. Et ne
q̃s dicat:hoc ē ꝓsiliũ/nõ p̃ceptũ:sequit̃ eodẽ Deut.b. Ego
p̃cipio tibi vt aperias manũ fratri tuo egeno ꝛ paupi. Luc⁹.
vj.e. Date mutuũ/nihil inde sperãtes. Multi autẽ cõmo/
dant diuitib⁹:sed pauci paupib⁹: Cõtra illud Eccl. viij.c.
Noli fęnerari fortiori te:qd̃ si fęnerauerit/quasi perditũ ha
be. Fęnerare eñ siue fęnerari propzie idẽ est q̃ cõmodare:
ꝗm illud Luc⁹.vj.e. Peccatores pctõribus fęnerant:vt re/
cipiant ęqualia. Eccl.xxix.a. Qui facit misericordiã/fęnera/
tur ꝓximo suo. Prouer.xix.c. Fęnerat dño q̃ misereꝫ pau/
peri. Prouerb.xxij.a . Qui accipit mutuũ/seru⁹ est fęnerã/
tis. Ergo a p̃mo:qui misereꝫ pauper⁹/facit deũ seruũ suũ.
Et qui ita misereꝫ et cõmodat: h Disponit sermo
nes suos in iudicio.i.quid respondebit ad id quod dice/
tur ei in iudicio futuro:qñ dicet ei: Redde rationẽ villica/ Luc⁹.16.a.
tionis tuę. Qñ: vt dicitur Sap.j.c.in cogitationibus impij
erit interrogatio. Abacuk.ij.a. Contẽplabor vt videã q̃d di
cat mihi:et quid respondeã ad arguentẽ me. Homines eñ
misericordes modo formant/nõ tñ sermones quos respon/
debũt:sed ꝛ illos quibus alloquet eos dñs/dicens: Esuriui
ꝛ dedistis mihi manducare: Matth. xxv.c. Sapiens est q̃
cogitat ad ea q̃ responsur⁹ est in illa magna disputatione ex/
tremi iudicij. Qui modo nõ recogitat:tunc cõfusus obmu/
tescet ꝛ cõclusus:sicut ille ō quo dicit Matth.xxij.b. Quo/
mõ huc intrasti nõ habens vestẽ nuptialẽ: at ille obmutuit.
Quid mirũ? Nõ cogitauerat de ista q̃stione: l Quia in
ęternũ nõ comouebit.i.nõ separabit a deo/cũ illis imi/
sericordib⁹ quibus dicet: Ite maledicti ꝛc̃. Sed ei adhęre/
bit inseparabiliter/cũ eis quibus dicet: Uenite benedicti pa Matth.25.
tris mei ꝛ percipite regnũ ꝛc̃. Idem Prouerb.x.d. Justus
in ęternũ nõ cõmouebit. Dico q̃/nõ cõmouebit:sed m
In memoria ęterna/corã deo/erit iustus. Prouerb.
x.b. Memoria iusti cũ laudibus.s.cũ illis: Esuriui ꝛ dedist⁹
ꝛc̃. Nomẽ aũt impioꝝ putrescet. n Ab auditiõe ma/
la nõ timebit.s.ab illo verbo audiendo: Ite maledicti in
ignẽ ęternũ. Ps. Ipse liberauit me de laqueo venantium.i. Ps.90.
dęmonũ:ꝛ a verbo aspero. Notandũ aũt q̃ triplex erit au/
ditio: Excitatiua cũ dicet: Surgite mortui. Scõa discepta/
tiua/cũ dicet: Esuriui et nõ dedist⁹ mihi mãducare. Tertia Matth.25.
diffinitiua: cũ dicetur : Ite maledicti in ignem ęternum ꝛc̃.

✱ Paratũ cor ei⁹.

Ar.†qñ in secũlũ
Caph
Lameth
Dem
Mun
Ar.†audit malo

a Paratū cor eius spare in dño. i. expectare ab eo auxiliū. Q̃d ostendit cū dixit: In manus tuas cōmēdo spm̃ meū: Nec debilis patū: s c Cōfirmatū ē cor eius: i charitate ⁊ patiētia: ita q̃ d Nō cōmouebit/donec/hīta victoria: despiciat. i. despectos ondat: f Inimicos suos/iudeos. Q̃d factū ē: q̃n (licet sepulchrū facerēt custodiri) resurrexit: ⁊ postea i cęlos ascēdit. Et tūc/ g Dispsit/dona spūsancti. Et h Dedit paupib̄. i. apl̄is hūilib̄/ ⁊ ad lr̄az paupib̄. Esa. lxvj. a. Ad quē respiciā nisi ad pauperculū ⁊c. Eph. iij. b. Ascēdēs christ̄ i altū captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hoib̄. Et lz iudęi ipsū q̃si iustū morti tradidissēt: tū/ k Justicia eius manet i sęculū sęculi: q̃ ipse ē q̃ pctm̃ ñ fec: nec inuent̄ ē dol̄ i ore eius. j. Pet. ij. d. Et. iij. c. dicit: Christ̄ p̄ pctis nr̄is mortu̅ est: iustus p̄ iniust̄. Et p̄ h̄/ o Cornu eius. i. potestas: p Exaltabit in gloria: q̃ p h̄ meruit exaltationē glię. Phil. ij. a. Factus ē obediēs vsq̃ ad mortē ⁊c. Propt̄ q̃d ⁊ deus exaltauit illū ⁊c. j. Reg. ij. b. Dñs dabit imperiū regi suo. s. christo. Q̃d exponēs/subdit: Et sublimabit cornu christi sui.

Al. test Sāmech Eyn Al. †videat Al. †Sparsit Pe Zadik kuph

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x y z

Paratū †cor eius spare i dño: firmatū ē cor eius nō cōmouebit/donec †despiciat inimicos suos. † Dispersit dedit pauperibus: iustitia eius manet i sęculū sęculi: cornu eius exaltabit i gloria. Peccator videbit ⁊ irascet/dentibus suis †fremet ⁊ tabescet: desiderium peccatorum peribit.

Alleluia. CXII.

a Laudate pueri dñm:

Res Schin Tau Al. †frendet

Doxaliter * a Paratū cor eius. q. d. q̃ erūt pati nō timebūt ab auditione mala: s itrabūt cū eo ad nuptias. Matth. xxv. a. Quę paratę erāt itrauerūt cū eo ad nuptias. Vñ q̃ sic parati sūt/ p̄ūt spare de itroitu: nō timere de expulsu. Jō dic̄: b Sperare in dño/retributore: nō in mūdo deceptore: nec i diuitijs fallacib̄. j. Timoth. vlt. d. Diuitib̄ hui̅ sęcli p̄cipe nō sublime sape: neq̃ spare i incerto diuitiarū: sed i deo viuo. Vl̄ sic: a Paratū cor eius spare i dño. i. patū ē ad sperādū. Triplici aūt considerātione parat̄ cor ad spē. s. considerātione pietatis dei. Eccl. iij. b. Miserebit tui magis q̃ mr̄. Et considerātione p̄mię fidei ⁊ laboris. Ro. v. a. Tribulatio patiētia opat̄: patiētia aūt probationē: probatio vero spē. Itē considerātione succursus sctōrū. Vñ dic̄ btā v̄go/Eccl. xxiiij. c. Ego mr̄ pulchre dilectionis ⁊ agnitionis/ ⁊ sāctę spei. Osee. ij. c. Dabo eis vallē achor ad aperiēdā spē. Vall'achor vbi p̄petari̅ lapidat̄ ē/est religio. Sūt aūt alię q̃ sperāt tm̃ i p̄sentate: s veniēte aduersitate desperāt: Vñ ꝝ h̄ sbiūgit: c Cōfirmatū ē cor eius. s. in spe. Ps. Ego aūt sp spabo. Job. xiij. c. Etiā si occiderit me/in ipsū spabo. Ita confirmatū ē/q̃ d Nō cōmouebit/ a spe ista: e Donec despiciat inimicos suos: q̃d fit in p̄senti/cū hō contēnit diabolū/mūdū/carnē/ ⁊ oē pctm̃: Et fiet i futuro/cū despiciet. i. deorsū i inferno positos aspiciet/ inimicos suos/demones. Sup. Et super inimicos meos despexit oculus meus. Notāt aūt in h̄ v̄su q̃nq̃ bona. s. fides/cū dic̄: Paratū cor eius. Actus. xv. b. Fide purificās corda eorū. Spes/cū dic̄: Spare i dño. Charitas/cū dic̄: Cōfirmatū ē cor eius. Eph. iij. d. In charitate radicati ⁊ fūdati. Perseuerātia/cū dic̄: Nō cōmouebit. Securitas cū dic̄: Donec despiciat inimicos suos. g Dispsit. Hic dat̄ forma dādi elemosynā. Dispsit/diuersis dādo: nō totū parētib̄. Vl̄ Dipsit/multa dādo. Tob. iiij. b. Si multū tibi fuerit/abūdanter tribue. h Dedit/nō vēdidit p̄ laudē. Matth. vj. a. Amē dico vob/recepert̄ mercedē suā. i Pauperib̄/nō diuitib̄. Esa. lviij. b. Frāge esurienti panē tuū: egenos vagosq̃ iduc i domū tua. Hyero. Spēs sacrilegij ē/res pauperū nō pauperib̄ dare. Lucas. xiiij. c. Cū facis p̄uiuiū: voca pauperes/debiles/claudos/cęcos/ ⁊ btūs eris: q̃ nō hūt tibi retribuere: retribuet enim tibi i resurrectione iustorū. k Justicia eius: vt se magis reputet reddere. Eccl. iiij. a. Declina sine tristicia aurē tuā pauperi: ⁊ redde debitū. Aug̃: Aliena rapere p̄uincit: q̃ supflua pauperib̄ nō largit. l Manet: ñ ad horā: sz/ m In sęculū/p̄secutiuū: n Sęcli/p̄ñt̄. q. d. p totū h̄ sęculū q̃ diu vixerit/iust̄ erit: et in futuro sęcło i ęternū manebit merces iustitię suę. Eccl. xi. b. Datio dei p̄manet iust̄: ⁊ p̄fect̄ illi̅ success̄ habebit i ęternū. o Cornu eius: q̃d h̄ nō apparet: p Exaltabit: nō h: s/ q In gloria/ęterna: q̃n q̃ se humiliat/opa misericordię alijs ipēdēdo/exaltabit: Luc. xviij. c. Ps. Omia cornua pctōrū p̄fringā: ⁊ exaltabunt cornua iusti. r Pctōr videbit ⁊c. Tertia ps: vbi mala ipijs asserit euētura. Sz p̄mo allegorice de iudęis exponamus. Pctōr. s. iudęi: s Videbit/gliaz christi. s. i quāto honore habebit p̄ resurrectionē: ⁊ quō apl̄i p̄dicabūt et faciēt miracula. Et iudęi/ t Irascet/itātū/q̃ v Dētib̄ suis fremet/exterius: x Et tabescet: iteri̅. Actus. vij. g. Audientes aūt h̄ dissecabāt cordib̄ suis: ⁊ stridebāt dētib̄ i eū. s. i stephanū. y Desiderium pctōrū. i. iudęorū/christū morti tradētiū: q̃d fuit pctm̃ maximū: vñ antonomastice dicunt pctōres. z Peribit: q̃ ñ accidet eis q̃d desiderabāt: s contrariū. Desiderabāt enim nomē christi extīguere. Hiere. xi. d. Cogitauerūt super me consilia/dicētes: mittamus lignū i panē eius: ⁊ eradamus eū de terra viuētiū: et nomē eius nō memoret̄ āpli̅: Sz p h̄ magis dilatatū fuit nomē eius. Doxaliter r Pctōr. s. diabolus: vl̄ etiā hō pctōr: s Videbit: gliaz iusti: q̃n exaltabit cornu eius in glia. t Et irascet/tā ꝓtra seipsū/q̃ ꝝ iustos q̃d̄ inuidebit. Sap. v. a. Videntes turbabunt timore horribili: ⁊ mirabunt i subitatione inspiratę salutis/gemētes p̄ āgustia spūs/dicētes intra se pniaz agētes ⁊c. v Dētib̄ suis fremet: i iferno: vbi erit fletus ⁊ stridor dētiū: Matth. xiij. f. x Et tabescet: Nec mirū: q̃ nihil habebit q̃d optet: Quia/ y Desiderium pctōrū peribit: ita q̃ nec morte quā desiderabūt possint hīe. Apocal. ix. b. Desiderabūt mori: ⁊ fugiet mors ab eis. Vl̄ de p̄ñti p̄ōt legi: r Pctōr/diabolus vl̄ hō: s Videbit/pfectū bonorū. Et hoc enūerat p pęna pctōrū: q̃ videt ⁊ inuidet: ⁊ sic torquet̄. Vñ dic̄ Sen̄. Utinā inuidi vbiq̃ oculos haberēt: vt oīm felicitate torqrēt̄. Vñ pęnā eorū apit vt cū sbdit: t Et irascet/i corde suo. v Dētib̄ suis fremet. Hoc frequēt accidit inuidis. Sz ñ nocet nisi sibi: Vñ addit: x Et tabescet/i se: nō potēs alijs nocere. Vñ subdit: y Desiderium pctōrū peribit. i. nō potert̄ iplere q̃d desiderāt: ⁊ inde cruciabūt̄ i ipsis. Horaci̅: Inuid̄ alteri̅ macrescit reb̄ opimis. Idē: Inuidia siculi nō inuenere tyranni Maiō tormētū. Ali̅: Iust̄ iuidia nihil ē/q̃ p̄tin̄ ipsū/ Auctorē rodit excruciatq̃ suū. Et p̄ōt exponi: Desiderium peccatorū peribit. i. illa q̃ desiderāt pctōres. s. tpalia. j. Job. ij. c. Trāsit mūd̄ ⁊ concupiscētia eius. s. concupiscētia oculorū/ ⁊ concupiscētia carnis: ⁊ supbia vitę. Job. xx. c. Cū habuerit q̃d cupierat/possidere ñ poterit. Ecōtra/desiderium iustorū ñ p̄dit: Quia Prouer. x. d. Desiderium suum iust̄ dabit. Et q̃d ē illō: Prouer. xi. c. Desiderium iustorū omne bonū est.

Ps. 74. Allegorice

Horaci̅ li. 1. epl̄arū

Ps. 49. Ps. 32.

Laudate pueri ⁊c. Expositio Ps. CXII.

Titul̄. Alleluia. Hūc titulū ipse ps. exponit: q̃ ē de laude dei: et incipit: Laudate. Alleluia enim interpt̄at/laudate dñm/vl̄ iuisibilē. Intētione monet ad laudādū deū. Hod̄. Duę sūt p̄titiones. Primo monet ad laudē: ⁊ ondit a q̃b̄/q̃s/ ⁊ q̃diu/ ⁊ vbi/ ⁊ q̃re laudet̄. Scōo idē facit q̃d monet: ibi: Quis sic. Primo q̃ ondit a q̃b̄ laudet̄: cū dic̄: Laudate pueri. Quis laudet̄: cū dicit: Dñm/et nomē dñi. Q̃d diu laudād̄ sit ondit/cū dic̄: Ex hoc nūc ⁊c. Ubi: cū dic̄: A sol̄ ortu vsq̃ ⁊c. Quare: cū sbiūgit: Excels̄ super oēs gētes dñs. Dic̄ q̃: a Laudate pueri dñm: Ad lr̄az em̄ pueri sē p̄gregādi ad ecclīaz/ vt istruāt̄: ⁊ bñ v̄uādo inocētiā suā laudēt deū. Joel. ij. d. Coadunate senes/p̄gregate puulos ⁊ sugētes vba ⁊c. Allegorice ipietū ē h̄: Laudate pueri ⁊c. Matth. xxj. b. q̃n puer/laudātib̄ * dixit dñs

Partitio psalmi

Ad litterā

Allegorice

Doxaliter a Laudate pueri dñm. Qui volūt dñm laudare/debēt ē pueri. i. puri a pctō: q̃ nō est speciosa laus in ore pctōrū: Eccl. xv. c. Et i Ps. Pctōri dixit deus: q̃re tu enarras iusticias meas. Ps. Rectos decet collaudatio. Hoc signū habemus Dan. iij. e. vbi dr/q̃ tres pueri laudauerūt deū

Doxaliter

Considerātione triplici paratur ad spem

Josue. 7. d.

Ps. 70.

Forma dādi elemosynā

* in fornace ignis.